

Riktlinjer för lämnande av information till nationella behöriga myndigheter

Riktlinjer för lämnande av information till nationella behöriga myndigheter

Inledning

- 1.1. Enligt artikel 16 i förordning (EU) nr 1094/2010 av den 24 november 2010 (nedan kallad *Eiopa-förordningen* eller *förordningen*) ⁽¹⁾ utfärdar Eiopa riktlinjer till de nationella behöriga myndigheterna (NBM) för åtgärder under förberedelsefasen och tillämpning av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II-direktivet) ⁽²⁾.
- 1.2. Dessa riktlinjer baseras på artiklarna 35, 220 och 254 i Solvens II-direktivet.
- 1.3. I frånvaro av förberedande riktlinjer kan de europeiska nationella behöriga myndigheterna se behov av att utforma nationella lösningar för att säkerställa en sund risktillsyn. I stället för en enhetlig tillsyn inom EU kan det uppstå olika nationella lösningar, vilket skulle kunna få en negativ inverkan på den inre marknadens funktion.
- 1.4. Det är av yttersta vikt att förberedelserna inför Solvens II-direktivet sker på ett enhetligt sätt. Dessa riktlinjer främjar förberedelser inom viktiga områden som omfattas av Solvens II-direktivet och syftar till att säkra en god styrning av företagen och se till att tillsynsmyndigheterna förfogar över tillräckligt med information. Dessa omfattar företagsstyrningssystemet inklusive riskhanteringssystemet och den framåtblickande bedömningen av egna risker (i enlighet med den egna risk- och solvensbedömningen, kallad *Orsa*), förhandsgranskning av interna modeller samt lämnande av information till nationella behöriga myndigheter.
- 1.5. Det är viktigt att förberedelser genomförs i god tid så att försäkringsföretag och nationella behöriga myndigheter, när Solvens II-direktivet är tillämpligt, är väl förberedda att tillämpa det nya systemet. Nationella behöriga myndigheter förväntas därför föra en nära dialog med företagen.
- 1.6. Som ett led i förberedelserna inför Solvens II-direktivet bör nationella behöriga myndigheter fr.o.m. den 1 januari 2014 ha infört dessa riktlinjer så att försäkrings- och återförsäkringsföretag vidtar lämpliga åtgärder inför en fullständig implementering av Solvens II-direktivet.
- 1.7. Nationella behöriga myndigheter bör senast före utgången av februari månad varje år lämna en lägesrapport till Eiopa om tillämpningen av dessa riktlinjer under föregående år. Den första rapporten lämnas senast den 28 februari 2015 och gäller för perioden mellan den 1 januari 2014 till den 31 december 2014.

⁽¹⁾ EUT L 331, 15.12.2010, s. 48–83.

⁽²⁾ EUT L 335, 17.12.2009, s. 1–155.

- 1.8. Nationella behöriga myndigheter förväntas säkerställa att försäkrings- och återförsäkringsföretag förbereder sig så att de har lämpliga system och strukturer på plats för att kunna utbyta information med de nationella behöriga myndigheterna.
- 1.9. Som en förberedelse inför tillämpningen av Solvens II-regelverket bör nationella behöriga myndigheter säkerställa att åtminstone försäkrings- och återförsäkringsföretag och försäkrings- och återförsäkringsgrupper som har en betydande nationell marknadsandel lämnar in de uppgifter som beskrivs i dessa riktlinjer under förberedelsefasen inför tillämpningen av Solvens II-regelverket. Informationen bör lämnas utöver eventuella befintliga rapporteringskrav.
- 1.10. Nationella behöriga myndigheter och försäkringsföretag bör utnyttja denna förberedelsefas för att etablera och stödja en dialog om tillämpningen av rapporteringskraven. Nationella behöriga myndigheter förväntas beakta den information som lämnas. Nationella behöriga myndigheter förväntas inte kontrollera efterlevnad eller vidta åtgärder, men det kommer förmodligen vara lämpligt att diskutera och planera framstegen med försäkrings- och återförsäkringsbranschen. Informationen bör endast användas för att bedöma och förbättra beredskapen inför Solvens II-kraven.
- 1.11. Som en förberedelse menar Eiopa att årsuppgifterna bör lämnas in en gång innan Solvens II-direktivet börjar tillämpas och kvartalsuppgifterna för det tredje kvartalet som föregår tillämpningstidpunkten av Solvens II-direktivet. De rapporteringsdatum som föreslås utgår från antagandet att Solvens II-direktivet kommer att börja tillämpas den 1 januari 2016 och att detta kommer att omprövas i slutet av 2013 mot bakgrund av vad som har hänt när det gäller Omnibus II-direktivet.
- 1.12. Tillsynsmyndigheterna förväntas inte godkänna vissa poster eller metoder som krävs enligt Solvens II-regelverket.
- 1.13. När det gäller information om interna modeller är syftet med rapporteringen under förberedelsefasen att försäkringsföretagen behöver förbereda sig för att dess interna modell eventuellt inte kommer att godkännas och det faktum att försäkringsföretaget bör förbereda sig för en regelbunden inrapportering av uppgifter när Solvens II-direktivet väl börjar tillämpas.
- 1.14. Försäkrings- och återförsäkringsföretag som har en pågående förhandsgranskningsprocess för interna modeller bör rapportera beräkningen av solvenskapitalkravet (SCR) både enligt standardformeln och med fullständig/partiell intern modell. Rapporteringen relaterad till standardformeln är definierad i "Riktlinjer om förhandsgranskning av interna modeller" medan rapporteringen relaterad till den fullständiga eller partiella interna modellen, i syfte att lämna information, definieras i dessa riktlinjer. Beträffande den beskrivande rapporten under förberedelsefasen behövs bara en del av rapporteringskraven i Solvens II-regelverket uppfyllas. En fullständig rapport ansågs vara alltför betungande, men det innehåll som föreskrivs i dessa

riktlinjer bör räcka som förberedelse inför en fullständig, beskrivande rapport när Solvens II-direktivet väl blir tillämpligt.

- 1.15. Även när det gäller de kvantitativa uppgifterna är det bara en del av de fullständiga uppgifterna som krävs. Under förberedelsefasen kommer några rapporteringsmallar inte att tillämpas.
- 1.16. När det gäller rapporteringen av separata fonder anser Eiopa att det är mycket viktigt att försäkringsföretagen förbereder sig för att beräkna och lämna information om separata fonder (RFF) både på individuell och gruppnivå, eftersom detta kommer att vara en viktig del av Solvens II-regelverket. Därför kommer kravet på rapportering av information för större materiella RFF och återstående del att behållas både på individuell- och gruppnivå. Beträffande beräkningen av SCR på företags- eller gruppnivå när ett försäkringsföretag har RFF och det gäller beräkningen av SCR kommer Eiopa att inleda en dialog med intressenterna för att säkerställa att en lämplig lösning införlivas i de tekniska specifikationerna.
- 1.17. Som en förberedelse inför tillämpningen av Solvens II-direktivet kan nationella behöriga myndigheter redan nu vilja använda den taxonomi som Eiopa har utarbetat för uppgiftsinlämningen. Förklarande dokument för detta ändamål finns på <https://eiopa.europa.eu/publications/eu-wide-reporting-formats/index.html>. En ny version av informationen kommer att finnas tillgänglig i framtiden.
- 1.18. De datakontroller som de inlämnade uppgifterna måste uppfylla beskrivs i Teknisk bilaga VI. Denna bilaga bör inte betraktas som det slutliga ställningstagandet när det gäller datakontroller, eftersom förberedelsefasen bara omfattar en del av rapporteringspaketet för Solvens II.
- 1.19. Om metod 2, definierad i artikel 233 i Solvens II-direktivet används, får försäkrings- och återförsäkringsgrupper endast vid tillämpning av dessa riktlinjer använda solvenskapitalkrav och medräkningsbara kapitalbasmedel i anknutna företag i tredjeland som beräknats i enlighet med nationella regler, utan att det påverkar Europeiska kommissionens eventuella beslut om likvärdighet i framtiden eller grupp tillsynsmyndigheters eventuella beslut i framtiden.
- 1.20. De nationella behöriga myndigheterna förväntas säkerställa att dessa riktlinjer tillämpas på ett sätt som står i proportion till arten, omfattningen och komplexiteten av de inneboende riskerna i försäkrings- eller återförsäkringsföretagets verksamhet. Riktlinjerna speglar redan proportionalitetsprincipen genom att denna princip är integrerad i dem men också genom att tröskelvärden introduceras på vissa områden.
- 1.21. För den kvartalsvisa rapporteringen av balansräkningen, med undantag för försäkringstekniska avsättningar, kvartal 3 under 2015 under förberedelsefasen, behöver proportionalitet och materialitet i relation till kvartalsdata bedömas. Kvartalsvisa mätningar kan baseras på materialitet där

skattningar och skattningsmetoder används i större grad än vid mätningar för årlig finansiella data. Mätningssmetoderna för kvartalsrapportering bör utformas för att säkerställa att den lämnade informationen är tillförlitlig och uppfyller Solvens II-standard och att all materiell information som är relevant för att förstå data rapporteras.

- 1.22. Beräkningen av de försäkringstekniska avsättningarna under året, speciellt vid den kvartalsvisa rapporteringen under förberedelsefasen under kvartal 3 2015, får baseras på förenklade metoder för beräkningen av riskmarginal och bästa skattning (kommer ytterligare utarbetas av Eiopa).
- 1.23. Eiopa har också övervägt specialfallet med försäkrings- och återförsäkringscaptive, speciellt i relation till den kvartalsvisa rapporteringen av information. Eiopa anser att den förberedande fasen bör vara i linje med det slutliga Solvens II-regelverket men även ha en infasning. Eiopa har tagit detta i beaktande och beslutat att tillåta behöriga nationella myndigheter att göra undantag, i det fall något captive omfattas av de marknadsandelar som gäller, för försäkrings- och återförsäkringscaptive att inte rapportera information för kvartal 3 under 2015. Försäkrings- och återförsäkringscaptive behöver dock rapportera den årliga informationen och beaktas vid beräkningen av marknadsandelen.
- 1.24. Eiopa understryker att denna lösning för kvartalsrapporteringen inte förespeglar någon framtida lösning som kommer tillämpas under Solvens II-regelverket för den kvartalsvisa rapporteringen av information från försäkrings- och återförsäkringscaptive under Solvens II-regelverket.
- 1.25. Riktlinjerna är tillämpliga både för enskilda försäkrings- och återförsäkringsföretag och för försäkrings- och återförsäkringsgrupper. Försäkrings- och återförsäkringsgrupper måste därutöver följa gruppsspecifika riktlinjer.
- 1.26. Av detta skäl anges det tydligt i avsnitten I, II, III och VIII om riktlinjerna är tillämpliga för enskilda försäkrings- och återförsäkringsföretag eller för försäkrings- och återförsäkringsgrupper. Avsnitten IV, V, VI, VII och IX är tillämpliga både för enskilda försäkrings- och återförsäkringsföretag och i tillämpliga delar för försäkrings- och återförsäkringsgrupper. Riktlinjerna 26 och 33 handlar särskilt om riktlinjernas tillämpning på gruppnivå.
- 1.27. Inget teoretiskt minimikapitalkrav för försäkringsföretag med blandad verksamhet kommer att krävas eftersom detta ligger utanför ramen för dessa riktlinjer.
- 1.28. Riktlinjerna ska börja tillämpas fr.o.m. den 1 januari 2014.

Avsnitt I: Allmänna bestämmelser om riktlinjerna

Riktlinje 1 – Allmänna bestämmelser om riktlinjerna

- 1.29. Nationella behöriga myndigheter bör vidta lämpliga åtgärder för att fr.o.m. den 1 januari 2014 tillämpa dessa riktlinjer när det gäller lämnande av information till nationella behöriga myndigheter.
- 1.30. Nationella behöriga myndigheter bör säkerställa att försäkrings- och återförsäkringsföretag och försäkrings- och återförsäkringsgrupper vidtar lämpliga åtgärder för att
- a) bygga system och strukturer som gör att de kan lämna information för tillsynsändamål som är av hög kvalitet, och
 - b) till sina nationella behöriga myndigheter lämna den kvalitativa och kvantitativa information som anges i dessa riktlinjer för att nationella behöriga myndigheter ska kunna granska och bedöma kvaliteten på informationen och de framsteg som har gjorts.

Riktlinje 2 – Lägesrapport till Eiopa

- 1.31. Nationella behöriga myndigheter bör senast före utgången av februari månad varje år lämna en lägesrapport till Eiopa om tillämpningen av dessa riktlinjer under föregående år. Den första rapporten lämnas senast den 28 februari 2015 och gäller för perioden mellan den 1 januari 2014 till den 31 december 2014.

Avsnitt II Uppgiftsinlämningens omfattning – tröskelvärden som tillämpas

Riktlinje 3 – Tröskelvärden för enskilda försäkringsföretags inlämning av kvantitativa årsuppgifter

- 1.32. Nationella behöriga myndigheter bör i enlighet med artikel 35 i Solvens II-direktivet säkerställa att försäkrings- och återförsäkringsföretag som enligt kriterierna i riktlinje 5–7 utgör en nationell marknadsandel på minst 80 procent lämnar in de kvantitativa årsuppgifter som anges i riktlinje 13.

Riktlinje 4 – Tröskelvärden för enskilda försäkringsföretags inlämning av kvantitativa kvartalsuppgifter

- 1.33. Nationella behöriga myndigheter bör i enlighet med artikel 35 i Solvens II-direktivet säkerställa att försäkrings- och återförsäkringsföretag som enligt kriterierna i riktlinje 5–7 utgör en nationell marknadsandel på minst 50 procent lämnar in de kvartalsuppgifter som anges i riktlinje 16.

Riktlinje 5 – Enskilda försäkringsföretags marknadsandel

- 1.34. Nationella behöriga myndigheter bör beräkna den nationella marknadsandel som avses i riktlinje 3–4 på grundval av den information som försäkrings- och återförsäkringsföretagen lämnade för tillsynsändamål avseende den årsrapporteringsperiod som avslutades 2012.

1.35. För att bestämma de nationella marknadsandelarna bör följande försäkringsföretag uteslutas:

- a) icke-EES försäkrings- och återförsäkringsföretag med en andel på den nationella marknaden genom ett filialkontor;
- b) andra EES försäkrings- och återförsäkringsföretag med en andel på den nationella marknaden genom filialkontor eller gränsöverskridande handel.

1.36. Livförsäkrings- och skadeförsäkringsverksamhet bör behandlas var för sig.

Riktlinje 6 – Beräkning av marknadsandel för livförsäkringsverksamhet

1.37. För livförsäkringsverksamhet bör nationella behöriga myndigheter

- a) fastställa vilka försäkrings- och återförsäkringsföretag som bedriver livförsäkrings- eller återförsäkringsverksamhet som förväntas omfattas av Solvens II-direktivet vid tillämpningstidpunkten, baserad på tillgänglig information vid fastställandetidpunkten,
- b) beräkna marknadsandelen för vart och ett av dessa företag genom att dividera deras försäkringstekniska avsättningar (brutto) för livförsäkring med de totala försäkringstekniska avsättningarna (brutto) för livförsäkring för alla försäkrings- och återförsäkringsföretag som fastställts enligt föregående stycke, och
- c) fastställa vilka försäkrings- och återförsäkringsföretag vars ackumulerade marknadsandel, beräknad enligt föregående stycke, utgör minst 80 procent vid tillämpning av riktlinje 3, och minst 50 procent vid tillämpning av riktlinje 4.

Riktlinje 7 – Beräkning av marknadsandel för skadeförsäkringsverksamhet

1.38. För skadeförsäkringsverksamhet bör nationella behöriga myndigheter

- a) fastställa vilka försäkrings- och återförsäkringsföretag som bedriver skadeförsäkrings- eller återförsäkringsverksamhet som förväntas omfattas av Solvens II-direktivet vid tillämpningstidpunkten, baserad på tillgänglig information vid fastställandetidpunkten,
- b) beräkna marknadsandelen för vart och ett av dessa företag genom att dividera deras premieinkomst brutto för skadeförsäkring, såväl direkt försäkring som återförsäkring, med total premieinkomst brutto för skadeförsäkring, såväl direkt försäkring som återförsäkring, för alla försäkrings- och återförsäkringsföretag som fastställts enligt föregående stycke, och
- c) fastställa vilka försäkrings- och återförsäkringsföretag vars ackumulerade marknadsandel, beräknad enligt föregående stycke, utgör minst 80 procent vid tillämpning av riktlinje 3, och minst 50 procent vid tillämpning av riktlinje 4.

Riktlinje 8 – Nationella behöriga myndigheters underrättelse till försäkrings- och återförsäkringsföretag

- 1.39. Nationella behöriga myndigheter bör underrätta försäkrings- och återförsäkringsföretagen som faller inom dessa tröskelvärden senast elva månader före det inlämningsdatum som anges i riktlinje 35.

Riktlinje 9 – Tröskelvärden för gruppers inlämning av kvantitativa årsuppgifter

- 1.40. Nationella behöriga myndigheter bör i enlighet med artiklarna 35 och 254 i Solvens II-direktivet, säkerställa att åtminstone försäkrings- och återförsäkringsföretag med ägarintresse eller försäkringsholdingföretag i toppen av en försäkrings- eller återförsäkringsgrupp vars tillgångar enligt koncernbalansräkningen för den redovisningsperiod som löper ut 2012, överstiger 12 miljarder euro eller motsvarande i den nationella valutan lämnar de kvantitativa årsuppgifter som fastställs i riktlinje 17 till grupp tillsynsmyndigheten.
- 1.41. Värdet av den nationella valutan bör beräknas enligt gällande växelkurs i slutet av den redovisningsperiod för tillsynsändamål som avses i föregående stycke.
- 1.42. Om det inte finns någon försäkrings- eller återförsäkringsgrupp som har sitt huvudkontor i en medlemsstat och som omfattas av punkt 1.41 bör den nationella behöriga myndigheten ändå besluta ifall någon försäkrings- eller återförsäkringsgrupp med huvudkontor inom dess rättsstat bör lämna in de kvantitativa årsuppgifter som fastställs i riktlinje 17 till grupp tillsynsmyndigheten. Beslutet bör beakta åtminstone arten, omfattningen och komplexiteten av de risker som gruppen är exponerad för i sin verksamhet och gruppens betydelse på den lokala marknaden.
- 1.43. Om metod 2 definierad i artikel 233 i Solvens II-direktivet används, bör den nationella behöriga myndigheten säkerställa att gruppen beräknar och meddelar grupp tillsynsmyndigheten värdet av de totala tillgångarna på grundval av den proportionella summan av de totala tillgångarna för alla försäkrings- eller återförsäkringsföretag och försäkringsholdingföretag som tillhör gruppen vid beräkning av grupp solvensen.

Riktlinje 10 – Tröskelvärden för gruppers inlämning av kvantitativa kvartalsuppgifter

- 1.44. Nationella behöriga myndigheter bör i enlighet med artiklarna 35 och 254 i Solvens II-direktivet säkerställa att åtminstone försäkrings- och återförsäkringsföretag med ägarintresse eller försäkringsholdingföretag i toppen av en försäkrings- eller återförsäkringsgrupp vars tillgångar enligt koncernbalansräkningen för den redovisningsperiod som löper ut under 2012 överstiger 12 miljarder euro eller motsvarande i den nationella valutan lämnar de kvantitativa kvartalsuppgifter som fastställs i riktlinje 20 till grupp tillsynsmyndigheten.

- 1.45. Värdet av den nationella valutan bör beräknas enligt gällande växelkurs i slutet av den redovisningsperiod för tillsynsändamål som avses i föregående stycke.
- 1.46. Om det inte finns någon försäkrings- eller återförsäkringsgrupp som omfattas av punkt 1.45 som har sitt huvudkontor i en medlemsstat bör den nationella behöriga myndigheten ändå besluta ifall någon försäkrings- eller återförsäkringsgrupp med huvudkontor inom dess rättsstat bör lämna in de kvantitativa kvartalsuppgifter som fastställs i riktlinje 20 till grupp tillsynsmyndigheten. Beslutet bör beakta åtminstone arten, omfattningen och komplexiteten av de risker som gruppen är exponerad för i sin verksamhet och gruppens betydelse på den lokala marknaden.
- 1.47. Om metod 2 definierad i artikel 233 i Solvens II-direktivet används, bör den nationella behöriga myndigheten säkerställa att gruppen beräknar och meddelar grupp tillsynsmyndigheten värdet på de totala tillgångarna på grundval av den proportionella summan av de totala tillgångarna i alla försäkrings- eller återförsäkringsföretag och försäkringsholdingföretag som tillhör gruppen vid beräkning av grupp solvensen.

Riktlinje 11 – Nationella behöriga myndigheters underrättelse till försäkrings- och återförsäkringsföretag med ägarintresse eller försäkringsholdingföretag i toppen av en försäkrings- eller återförsäkringsgrupp

- 1.48. Nationella behöriga myndigheter bör senast 11 månader före det inlämningsdatum som anges i riktlinje 35 meddela försäkrings- och återförsäkringsföretag med ägarintresse eller försäkringsholdingföretag i toppen av en försäkrings- eller återförsäkringsgrupp som faller inom dessa tröskelvärden att de bör lämna in de kvantitativa kvartalsuppgifter som anges i riktlinje 20 och de kvantitativa årsuppgifter som anges i riktlinje 17 till grupp tillsynsmyndigheten.

Riktlinje 12 – Tröskelvärden för beskrivande rapport

- 1.49. Nationella behöriga myndigheter bör i enlighet med artiklarna 35 och 254 i Solvens II-direktivet säkerställa att försäkrings- och återförsäkringsföretag och försäkrings- och återförsäkringsföretag med ägarintresse eller försäkringsholdingföretag som omfattas av riktlinjerna 3 och 9 lämnar in den beskrivande rapport som anges i avsnitten IV–VI i dessa riktlinjer till den nationella behöriga myndigheten.

Avsnitt III: Kvantitativa uppgifter

Riktlinje 13 – Kvantitativa årsuppgifter för enskilda företag

- 1.50. Nationella behöriga myndigheter bör i enlighet med artiklarna 35 i Solvens II-direktivet säkerställa att enskilda försäkrings- och återförsäkringsföretag som omfattas av riktlinje 3 årligen lämnar in följande uppgifter vilka definieras i

Teknisk bilaga I, på den detaljnivå som anges i Teknisk bilaga II till den nationella behöriga myndigheten för de rapporter som anges nedan:

- a) S.01.01.b – Överblick över lämnade uppgifter.
- b) S.01.02.b – Grundläggande information.
- c) S.02.01.b – Balansräkning.
- d) S.02.02.b – Tillgångar och skulder per valuta.
- e) S.06.02.b – Uppgifter om tillgångar.
- f) S.08.01.b – Öppna positioner.
- g) S.12.01.b – Försäkringstekniska avsättningar för livförsäkring och sjukförsäkring som tekniskt sett fungerar på liknande sätt som livförsäkring.
- h) S.17.01.b – Försäkringstekniska avsättningar, skadeförsäkring.
- i) S.23.01.b – Kapitalbas.
- j) S.25.01.b – Solvenskapitalkrav – standardformel eller partiell intern modell.
- k) S.25.02.b – Solvenskapitalkrav – partiell intern modell.
- l) S.25.03.b – Solvenskapitalkrav – full intern modell.
- m) S.26.01.b – Solvenskapitalkrav – marknadsrisk.
- n) S.26.02.b – Solvenskapitalkrav – motpartsrisk.
- o) S.26.03.b – Solvenskapitalkrav – teckningsrisk vid livförsäkring.
- p) S.26.04.b – Solvenskapitalkrav – teckningsrisk vid sjukförsäkring.
- q) S.26.05.b – Solvenskapitalkrav – teckningsrisk vid skadeförsäkring.
- r) S.26.06.b – Solvenskapitalkrav – operativ risk.
- s) S.27.01.b – Solvenskapitalkrav – katastrofrisk vid skadeförsäkring.
- t) S.28.01.b – Minimikapitalkrav – ej kompositföretag.
- u) S.28.02.b Minimikapitalkrav – kompositföretag.

1.51. Uppgifterna som anges i paragraf d) rapporteras för de valutor som behövs för att nå upp till 90 % av de totala tillgångarna och skulderna, där valutor för tillgångar och skulder ligger till grund för det som rapporteras.

1.52. Uppgifterna som anges i paragraferna g) och h) rapporteras för hemlandet och det ytterligare antal länder som behövs för att kunna rapportera 90 % av bästa skattningen för direkt affär för en viss affärgren och där resterande rapporteras under posten "För Europeiska Ekonomiska Samarbetsområdets länder utanför materiella gränsvärden" eller "För icke-Europeiska Ekonomiska Samarbetsområdets länder utanför materiella gränsvärden"

Riktlinje 14 – Kvantitativa årsuppgifter för enskilda försäkringsföretag – interna modeller

1.53. Nationella behöriga myndigheter bör säkerställa att försäkrings- och återförsäkringsföretag som har en pågående förhandsgranskningsprocess av en intern modell med den relevanta nationella behöriga myndigheten för att beräkna solvenskapitalkravet, till den nationella behöriga myndigheten årligen rapporterar, inom den tidsfrist som definieras i riktlinje 35, de uppgifter som identifieras i riktlinje 13.

- 1.54. För uppgifter om beräkning av solvenskapitalkravet enligt den interna modellen, avseende uppgifter identifierade i m-s i riktlinje 13 om riskkategorier för den aktuella interna modellen och ytterligare uppgifter som begärs av den nationella behöriga myndigheten för den interna modellen i samband med förhandsgranskningen lämnas på särskilda blanketter överenskomna med respektive nationell behörig myndighet.

Riktlinje 15 – Kvantitativa årsuppgifter för enskilda försäkringsföretag – separata fonder

- 1.55. Utöver de uppgifter som avser solvenskapitalkravet på företagsnivå, lämnas de uppgifter som anges i paragraf j i riktlinje 13 separat för den separata fond som har det högsta teoretiska solvenskapitalkravet och solvenskapitalkravet för företagets övriga verksamhet, var för sig, med användningen av referens S.25.01.l.
- 1.56. När det gäller de uppgifter som avses i m-s i riktlinje 13 bör solvenskapitalkravet för den separata fonden som har det högsta solvenskapitalkravet och solvenskapitalkravet för företagets övriga verksamhet anges var för sig, med användningen av referenserna S.26.01.l – S.26.06.l och S.27.01.l.
- 1.57. När ett försäkringsföretag använder en intern modell för beräkning av solvenskapitalkravet, rapporteras det teoretiska solvenskapitalkravet för den största separata fonden och den övriga verksamheten var för sig när uppgifter som identifierats i k och l i riktlinje 13 lämnas och rapporteras på särskilda blanketter överenskomna med respektive nationell behörig myndighet.

Riktlinje 16 – Kvantitativa kvartalsuppgifter för enskilda företag

- 1.58. Nationella behöriga myndigheter bör i enlighet med artikel 35 i Solvens II-direktivet säkerställa att enskilda försäkrings- och återförsäkringsföretag som omfattas av riktlinje 4 varje kvartal lämnar in följande uppgifter vilka definieras i Teknisk bilaga I, på den detaljnivå som anges i Teknisk bilaga II till den nationella behöriga myndigheten för de rapporter som anges nedan:
- a) S.01.01.a – Överblick över lämnade uppgifter.
 - b) S.01.02.a – Grundläggande information.
 - c) S.02.01.a – Balansräkning.
 - d) S.06.02.a – Uppgifter om tillgångar.
 - e) S.08.01.a – Öppna positioner.
 - f) S.12.01.a – Försäkringstekniska avsättningar för livförsäkring och sjukförsäkring som tekniskt sett fungerar på liknande sätt som livförsäkring.
 - g) S.17.01.a – Försäkringstekniska avsättningar, skadeförsäkring.
 - h) S.23.01.a – Kapitalbas
 - i) S.028.01.a – Minimikapitalkrav – ej kompositföretag.
 - j) S.28.02.a – Minimikapitalkrav – kompositföretag.

- 1.59. Oaktat vad som sagts i riktlinje 4 kan nationell behörig myndighet undanta försäkrings- och återförsäkringscaptive från att rapportera de uppgifter som anges i föregående delparagraf.

Riktlinje 17 – Kvantitativa årsuppgifter för grupper

- 1.60. Nationella behöriga myndigheter bör i enlighet med artiklarna 35 och 254 i Solvens II-direktivet säkerställa att försäkrings- och återförsäkringsföretag med ägarintresse och försäkringsholdingföretag i toppen av försäkrings- och återförsäkringsgrupper som omfattas av riktlinje 9 årligen lämnar in följande uppgifter vilka definieras i Teknisk bilaga I, på den detaljnivå som anges i Teknisk bilaga II till den nationella behöriga myndigheten för de rapporter som anges nedan:

- a) S.01.01.g – Överblick över lämnade uppgifter.
- b) S.01.02.g – Grundläggande information.
- c) S.02.01.g – Balansräkning, när metod 1 definierad i artikel 230 i Solvens II-direktivet tillämpas, antingen uteslutande eller i kombination med metod 2, definierad i artikel 233 i Solvens II-direktivet.
- d) S.06.02.g – Uppgifter om tillgångar.
- e) S.08.01.g – Öppna positioner.
- f) S.23.01.g – Kapitalbas.
- g) S.25.01.g – Solvenskapitalkrav – standardformeln eller partiell intern modell, när metod 1, definierad i artikel 230 i Solvens II-direktivet används, antingen uteslutande eller i kombination med metod 2, definierad i artikel 233 i Solvens II-direktivet.
- h) S.25.02.g – Solvenskapitalkrav – partiell intern modell, när metod 1, definierad i artikel 230 i Solvens II-direktivet används, antingen uteslutande eller i kombination med metod 2, definierad i artikel 233 i Solvens II-direktivet.
- i) S.25.03.g – Solvenskapitalkrav – full intern modell, när metod 1, definierad i artikel 230 i Solvens II-direktivet används, antingen uteslutande eller i kombination med metod 2, definierad i artikel 233 i Solvens II-direktivet.
- j) S.26.01.g – Solvenskapitalkrav – marknadsrisk, när metod 1, definierad i artikel 230 i Solvens II-direktivet används, antingen uteslutande eller i kombination med metod 2, definierad i artikel 233 i Solvens II-direktivet.
- k) S.26.02.g – Solvenskapitalkrav – motpartsrisk, när metod 1, definierad i artikel 230 i Solvens II-direktivet används, antingen uteslutande eller i kombination med metod 2, definierad i artikel 233 i Solvens II-direktivet.
- l) S.26.03.g – Solvenskapitalkrav – teckningsrisk för livförsäkring, när metod 1, definierad i artikel 230 i Solvens II-direktivet används, antingen uteslutande eller i kombination med metod 2, definierad i artikel 233 i Solvens II-direktivet.
- m) S.26.04.g – Solvenskapitalkrav – teckningsrisk för sjukförsäkring, när metod 1, definierad i artikel 230 i Solvens II-direktivet används, antingen uteslutande eller i kombination med metod 2, definierad i artikel 233 i Solvens II-direktivet.

- n) S.26.05.g – Solvenskapitalkrav – teckningsrisk för skadeförsäkring, när metod 1, definierad i artikel 230 i Solvens II-direktivet används, antingen uteslutande eller i kombination med metod 2, definierad i artikel 233 i Solvens II-direktivet.
- o) S.26.06.g – Solvenskapitalkrav – operativ risk, när metod 1, definierad i artikel 230 i Solvens II-direktivet, används antingen uteslutande eller i kombination med metod 2, definierad i artikel 233 i Solvens II-direktivet.
- p) S.27.01.g – Solvenskapitalkrav – katastrofrisk för skadeförsäkring, när metod 1, definierad i artikel 230 i Solvens II-direktivet används, antingen uteslutande eller i kombination med metod 2, definierad i artikel 233 i Solvens II-direktivet.
- q) S.32.01.g – Företag inom gruppen.
- r) S.33.01.g – Krav på enskilda försäkrings- och återförsäkringsföretag.
- s) S.34.01.g – Krav på andra reglerade eller icke-reglerade finansiella företag, innefattande försäkringsholdingföretag.
- t) S.35.01.g – Gruppens försäkringstekniska avsättningar.

- 1.61. Oaktat vad som sägs i paragraf 1.63 bör nationella behöriga myndigheter i enlighet med artikel 220.2 i Solvens II-direktivet i egenskap av grupp tillsynsmyndighet och efter samråd med andra berörda tillsynsmyndigheter och gruppen själv, inta en ståndpunkt om en försäkrings- eller återförsäkringsgrupp får använda metod 2 definierad i artikel 233 i Solvens II-direktivet eller en kombination med metod 1, definierad i artikel 230 i Solvens II-direktivet, och metod 2, definierad i artikel 233 i Solvens II-direktivet, om det inte anses lämpligt att den endast använder metod 1 för dess EES-verksamhet.
- 1.62. Med avseende på tredjelandsföretag bör försäkrings- eller återförsäkringsgruppen och grupp tillsynsmyndigheten föra en dialog om den beräkningsmetod som gruppen kan använda för att bestämma sin grupp solvens under förberedelseperioden. Försäkrings- eller återförsäkringsgruppen bör förklara för grupp tillsynsmyndigheten varför tillämpning uteslutande av metod 1 inte anses lämplig.
- 1.63. Under förberedelsefasen bör gruppen, efter tagit i beaktande dialogen med grupp tillsynsmyndigheten, besluta om vilken metod som kan användas. I det fall att gruppen beslutar att under förberedelsefasen använda metod 2 eller en kombination av metod 1 definieras i artikel 230 i Solvens II-direktivet och metod 2 definierad i artikel 233 i Solvens II-direktivet, och detta inte är i linje med dialogen, bör försäkrings- eller återförsäkringsgruppen informera om skälen för detta innan man inför förberedelsefasen inleder sin solvens kapitalberäkning.
- 1.64. Tillämpningen av metod 2 eller en kombination av metod 1 definierad i artikel 230 i Solvens II-direktivet och metod 2 definierad i artikel 233 i Solvens II-direktivet kan användas utan betydelse för framtida beslut av grupp tillsynsmyndigheten när Solvens II-regelverket tillämpas.

Riktlinje 18 – Kvantitativa årsuppgifter för grupper – interna modeller

- 1.65. Nationella behöriga myndigheter bör säkerställa att grupper som har en pågående förhandsgranskningsprocess av en intern modell som avses användas för att beräkna solvenskapitalkravet, årligen och inom de tidsfrister som fastställs i riktlinje 35 lämnar in de relevanta uppgifter som anges i riktlinje 17 till den relevanta nationella behöriga myndigheten.
- 1.66. När det gäller gruppinterna modeller som förhandsgranskas och som används för att beräkna både gruppens solvenskapitalkrav och solvenskapitalkraven för vissa anknutna företag, lämnas uppgifter avseende beräkningen av solvenskapitalkravet med den interna modellen identifierade i j) – p) i riktlinje 17 gällande riskkategorierna i den specifika interna modellen och eventuellt ytterligare uppgifter som den nationella behöriga myndigheten begär om den interna modellen under förhandsgranskning på särskilda blanketter överenskomna med respektive nationell behörig myndighet.

Riktlinje 19 – Kvantitativa årsuppgifter för grupper – separata fonder

- 1.67. När metod 1 definierad i artikel 230 i Solvens II-direktivet används, antingen ensamt eller i kombination med metod 2 definierad i artikel 233 i Solvens II-direktivet, bör i tillägg till uppgifter avseende beräkningen av solvenskapitalkravet på gruppnivå, de uppgifter som avses i g–i i riktlinje 17 lämnas separat för den separata fond som har det högsta teoretiska solvenskapitalkravet och för gruppens övriga verksamhet lämnas solvenskapitalkravet med användning av referensen S.25.01.n.
- 1.68. När metod 1 definierad i artikel 230 i Solvens II-direktivet används, antingen ensamt eller i kombination med metod 2 definierad i artikel 233 i Solvens II-direktivet, bör de uppgifter som refereras till i paragraferna j–p i riktlinje 17 lämnas separat för den separata fond som har det högsta teoretiska solvenskapitalkravet och för gruppens övriga verksamhet lämnas solvenskapitalkravet med användning av referenserna S.26.01.n – S.26.06.n och S.27.01.n.
- 1.69. När metod 2 definierad i artikel 233 i Solvens II-direktivet används, bör de uppgifter som refereras till i paragraf r) i riktlinje 17, i cellerna B1 – B7 som definieras i bilaga II, lämnas för försäkrings- och återförsäkringsföretag, separerade på företagsnivå för den separata fond som har det högsta teoretiska solvenskapitalkravet samt för den övriga verksamheten.
- 1.70. När ett försäkringsföretag använder en intern modell för att beräkna solvenskapitalkravet, beaktas det teoretiska solvenskapitalkravet för den största separata fonden samt för den övriga verksamheten, när de uppgifter som identifierats i h) – i) i riktlinje 17 lämnas, enligt överenskommelse på särskilda blanketter med respektive nationell behörig myndighet.

Riktlinje 20 – Kvantitativa kvartalsuppgifter för grupper

1.71. Nationella behöriga myndigheter bör i enlighet med artiklarna 35 och 254 i Solvens II-direktivet säkerställa att försäkrings- och återförsäkringsföretag med ägarintresse och försäkringsholdingföretag i toppen av försäkrings- och återförsäkringsgrupper som omfattas av riktlinje 10 varje kvartal lämnar in följande uppgifter vilka definieras i Teknisk bilaga I, på den detaljnivå som anges i Teknisk bilaga II till den nationella behöriga myndigheten för de rapporter som anges nedan:

- a) S.01.01.f – Överblick över lämnade uppgifter.
- b) S.01.02.f – Grundläggande information.
- c) S.02.01.f – Balansräkning, när metod 1, definierad i artikel 230 i Solvens II-direktivet används, antingen uteslutande eller i kombination med metod 2, definierad i artikel 233 i Solvens II-direktivet.
- d) S.06.01.f – Uppgifter om tillgångar.
- e) S.08.01.f – Öppna positioner.
- f) S.23.01.f – Kapitalbas.

Avsnitt IV: Beskrivande information om företagsstyrningssystemet

Riktlinje 21 – Information om allmänna krav på företagsstyrning

1.72. Nationella behöriga myndigheter bör i enlighet med artiklarna 35 och 254 i Solvens II-direktivet säkerställa att den beskrivande rapport som avses i riktlinje 12 omfattar följande information om försäkrings- och återförsäkringsföretagets företagsstyrning:

- a) Information som gör det möjligt för den nationella behöriga myndigheten att få en god inblick i företagets system för företagsstyrning och bedöma om den är lämplig för företagets affärsstrategi och verksamhet.
- b) Information om företagets delegering av uppgifter, rapporteringsvägar och ansvarsfördelning.
- c) Strukturen hos företagets förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorgan, med en beskrivning av deras huvudsakliga funktioner och ansvar samt en kortfattad beskrivning av ansvarsfördelningen inom dessa organ, i synnerhet om de har underkommittéer, samt en beskrivning av huvudsakliga funktioner och viktiga uppgifter som har ålagts dessa organ.

Riktlinje 22 – Information om lämplighetskrav

1.73. Nationella behöriga myndigheter bör i enlighet med artiklarna 35 och 254 i Solvens II-direktivet säkerställa att den beskrivande rapport som avses i riktlinje 12 omfattar följande information om försäkrings- och återförsäkringsföretagets efterlevnad av lämplighetskraven:

- a) En lista över de personer som ansvarar för viktiga funktioner inom företaget eller, om företaget har lagt ut viktiga funktioner på underleverantörer utanför företaget.
- b) Information om företagets styrdokument och processer för att garantera dessa personers lämplighet.

Riktlinje 23 – Information om riskhanteringssystem

1.74. Nationella behöriga myndigheter bör i enlighet med artiklarna 35 och 254 i Solvens II-direktivet säkerställa att den beskrivande rapport som avses i riktlinje 12 omfattar följande information om försäkrings- och återförsäkringsföretagets riskhanteringssystem:

- a) En beskrivning av företagets riskhanteringssystem, vilket omfattar strategier, processer och rapporteringsrutiner, samt hur detta fortlöpande och på ett effektivt sätt identifierar, mäter, övervakar, hanterar och rapporterar risker på enskild eller aggregerad nivå som företaget är eller kan bli exponerat för.
- b) En beskrivning av hur riskhanteringssystemet, inklusive riskhanteringsfunktionen, införts och är integrerat i företagets organisationsstruktur och beslutsprocesser.
- c) Information om företagets riskhanteringsstrategier, mål, processer och rapporteringsrutiner för varje riskkategori, med en förklaring av hur dessa dokumenteras, kontrolleras och efterlevs.
- d) Information om hur företaget uppfyller sin skyldighet i enlighet med "aktsamhetsprincipen" enligt riktlinjerna 22 – 30 i Riktlinjer för företagsstyrningssystem.
- e) Information om hur företaget kontrollerar att externa kreditvärderingsföretags kreditvärderingar är lämpliga, inklusive hur och i vilken utsträckning externa kreditvärderingsföretags kreditvärderingar används.

Riktlinje 24 – Information om internt kontrollsystem

1.75. Nationella behöriga myndigheter bör i enlighet med artiklarna 35 och 254 i Solvens II-direktivet säkerställa att den beskrivande rapport som avses i riktlinje 12 omfattar följande information om försäkrings- och återförsäkringsföretagets interna kontrollsystem:

- a) En beskrivning av företagets interna kontrollsystem.
- b) Information om viktiga rutiner som ingår i det interna kontrollsystemet.
- c) En beskrivning av hur funktionen för regelefterlevnad har implementerats.

Riktlinje 25 – Övrig information

1.76. Nationella behöriga myndigheter bör i enlighet med artiklarna 35 och 254 i Solvens II-direktivet säkerställa att den beskrivande rapport som avses i riktlinje 12 omfattar all övrig materiell information om försäkrings- och återförsäkringsföretagets företagsstyrningssystem.

Riktlinje 26 – Information om företagsstyrningssystem – grupper

- 1.77. Nationella behöriga myndigheter bör i enlighet med artiklarna 35 och 254 i Solvens II-direktivet säkerställa att riktlinje 21–25 följs när det gäller grupper.
- 1.78. Nationella behöriga myndigheter bör säkerställa att grupper därutöver lämnar följande information:
- a) En beskrivning av hur riskhanteringssystem och internt kontrollsystem samt rapporteringsrutiner konsekvent tillämpas i alla de företag som omfattas av den grupp tillsyn som avses i Riktlinjer för företagsstyrningssystem.
 - b) I förekommande fall, uppgift om försäkrings- eller återförsäkringsföretaget med ägarintresse eller försäkringsholdingföretaget har utnyttjat möjligheten att upprätta en enda handling för den framåtblickande bedömningen av de egna riskerna enligt riktlinjerna 20 och 23 i Riktlinjer för den framåtblickande bedömningen av egna risker.
 - c) Information om andra materiella uppdragsavtal inom gruppen.
 - d) Kvalitativ och kvantitativ information om särskilda materiella risker på gruppnivå.

Riktlinje 27 – Information om företagsstyrningsstruktur

- 1.79. Nationella behöriga myndigheter bör i enlighet med artiklarna 35 och 254 i Solvens II-direktivet säkerställa att den beskrivande rapport som avses i riktlinje 12 omfattar ett organisationsschema som visar viktiga befattningshavares funktioner i anslutning till informationen om strukturen för företagsstyrning.

Avsnitt V: Beskrivande information om kapitalförvaltning

Riktlinje 28 – Information om kapitalbasen

- 1.80. Nationella behöriga myndigheter bör i enlighet med artiklarna 35 och 254 i Solvens II-direktivet säkerställa att den beskrivande rapport som avses i riktlinje 12 omfattar följande information om försäkrings- och återförsäkringsföretagets och gruppens kapitalbas:
- a) En kvantitativ och kvalitativ förklaring av eventuella materiella skillnader mellan eget kapital enligt företagets finansiella redovisning och tillgångar som överstiger skulder enligt beräkningen för solvensändamål.
 - b) Information om struktur, värde och kvalitet på primärkapital och tilläggskapital.
- 1.81. Nationella behöriga myndigheter bör i enlighet med artiklarna 35 och 254 i Solvens II-direktivet säkerställa att den beskrivande rapport som avses i riktlinje 11 omfattar följande information om gruppens kapitalbas:

- a) Hur gruppens kapitalbas har beräknats netto efter gruppinterna transaktioner, inbegripet gruppinterna transaktioner med företag inom andra finansiella sektorer.
- b) Begränsningar i kapitalbasens överförbarhet och förmåga att absorbera förluster i eventuella anknutna företag.

Avsnitt VI: Beskrivande information om värdering i samband med solvensberäkning

Riktlinje 29 – Information om värdering av tillgångar

1.82. Nationella behöriga myndigheter bör i enlighet med artiklarna 35 och 254 i Solvens II-direktivet säkerställa att den beskrivande rapport som avses i riktlinje 12 omfattar följande information om försäkrings- och återförsäkringsföretagets värdering av tillgångar i samband med solvensberäkning:

- a) Separat för varje materiell tillgångsklass, värdet på tillgångarna samt en beskrivning av beräkningsgrund, metod och huvudsakliga antaganden som har använts vid värderingen i samband med solvensberäkning.
- b) Separat för varje materiell tillgångsklass, en kvantitativ och kvalitativ förklaring till eventuella materiella skillnader mellan beräkningsgrund, metoder och huvudsakliga antaganden som använts vid värderingen i samband med solvensberäkning och de som används i den finansiella redovisningen.

Riktlinje 30 – Information om värdering av försäkringstekniska avsättningar

1.83. Nationella behöriga myndigheter bör i enlighet med artiklarna 35 och 254 i Solvens II-direktivet säkerställa att den beskrivande rapport som avses i riktlinje 12 omfattar följande information om försäkrings- och återförsäkringsföretagets värdering av försäkringstekniska avsättningar i samband med solvensberäkning:

- a) Separat för varje materiell affärgren, värdet på försäkringstekniska avsättningar, omfattande bästa skattning och riskmarginal, samt en beskrivning av beräkningsgrund, metod och huvudsakliga antaganden som använts vid värderingen i samband med solvensberäkning.
- b) En beskrivning av den grad av osäkerhet som är knuten till värdet på de försäkringstekniska avsättningarna.
- c) Separat för varje materiell affärgren, en kvantitativ och kvalitativ förklaring för eventuella materiella skillnader mellan beräkningsgrund, metod och huvudsakliga antaganden som använts vid värderingen i samband med solvensberäkning och de som används i den finansiella redovisningen.
- d) En beskrivning av de medel som kan återkrävas från återförsäkringsavtal och specialföretag.

- 1.84. Nationella behöriga myndigheter bör i enlighet med artiklarna 35 och 254 i Solvens II-direktivet säkerställa att den beskrivande rapport som avses i riktlinje 12 omfattar information om relevanta aktuariella metoder och antaganden som används vid beräkningen av försäkringstekniska avsättningar, inbegripet beräkningen av riskmarginalen och dess fördelning på enskilda affärgrenar, samt en motivering som visar att den valda metoden är lämplig med hänsyn till riskernas art, omfattning och komplexitet.

Riktlinje 31 – Information om värdering av övriga skulder

- 1.85. Nationella behöriga myndigheter bör i enlighet med artiklarna 35 och 254 i Solvens II-direktivet säkerställa att den beskrivande rapport som avses i riktlinje 12 omfattar följande information om försäkrings- och återförsäkringsföretagets värdering av övriga skulder i samband med solvensberäkning:

- a) Separat för varje materiell klass av övriga skulder, värdet på övriga skulder samt en beskrivning av beräkningsgrund, metod och huvudsakliga antaganden som har använts vid värderingen i samband med solvensberäkning.
- b) Separat för varje materiell klass av övriga skulder, en kvantitativ och kvalitativ förklaring till eventuella materiella skillnader mellan beräkningsgrund, metod och huvudsakliga antaganden som företaget använt vid värderingen i samband med solvensberäkning och de som använts i den finansiella redovisningen.

Riktlinje 32 – Övrig materiell information

- 1.86. Nationella behöriga myndigheter bör i enlighet med artiklarna 35 och 254 i Solvens II-direktivet säkerställa att den beskrivande rapport som avses i riktlinje 12 innehåller ett separat avsnitt om eventuell övrig materiell information om försäkrings- eller återförsäkringsföretagets värdering av tillgångar och skulder i samband med solvensberäkning.

- 1.87. I enlighet med artiklarna 35 och 254 i Solvens II-direktivet bör informationen om värderingen av tillgångar och skulder i samband med solvensberäkning omfatta en beskrivning av

- a) relevanta antaganden om framtida ledningsbeslut, och
- b) relevanta antaganden om försäkringstagarnas beteenden.

- 1.88. Nationella behöriga myndigheter bör i enlighet med artiklarna 35 och 254 i Solvens II-direktivet säkerställa att den beskrivande rapport som avses i riktlinje 12, när försäkrings- och återförsäkringsföretag använder modellberäknade värden ("mark-to-model"), omfattar information om

- a) identifiering av tillgångar och skulder på vilka denna värderingsmetod tillämpas,
- b) motivering av varför denna värderingsmetod används på de tillgångar och skulder som avses i punkt a,

- c) dokumentation av de antaganden som ligger till grund för denna värderingsmetod,
- d) bedömning av graden av osäkerhet i värderingen av de tillgångar och skulder som avses i punkt a.

Riktlinje 33 – Information om värdering i samband med solvensberäkning – grupper

- 1.89. Nationella behöriga myndigheter bör i enlighet med artiklarna 35 och 254 i Solvens II-direktivet säkerställa att riktlinje 29–32 tillämpas på grupper och att det, utöver information om gruppens värdering i samband med solvensberäkning, för det fall att beräkningsgrund, metod och huvudsakliga antaganden som används på gruppnivå för värdering av gruppens tillgångar, försäkringstekniska avsättningar och övriga skulder i samband med solvensberäkning materiellt skiljer sig från de som används av något av dess dotterföretag för att värdera tillgångar, försäkringstekniska avsättningar och övriga skulder i samband med solvensberäkning, även lämnas en kvantitativ och kvalitativ förklaring till dessa materiella skillnader.

Avsnitt VII: Rapporteringsprocess och försäkringsföretagens styrdokument för rapportering

Riktlinje 34 – Försäkringsföretagens styrdokument för rapportering

- 1.90. Nationella behöriga myndigheter bör i enlighet med artiklarna 35 och 254 i Solvens II-direktivet säkerställa att försäkrings- och återförsäkringsföretag upprättar ett styrdokument för rapporteringen som överensstämmer med riktlinje 9 i riktlinjerna om företagsstyrningssystem och därutöver
- a) utförligt anger vilken affärsenhet som ansvarar för rapportering till tillsynsmyndigheten, samt vilka affärsenheter som ansvarar för att granska rapporteringen till tillsynsmyndigheten,
 - b) anger processer och tidplan för fullgörandet av de olika rapporteringskraven, samt granskning och godkännande, och
 - c) förklarar processer och kontroller för att garantera att den information som lämnas är tillförlitlig, fullständig och konsekvent samt möjliggör analyser och jämförelser mellan olika år.

Avsnitt VIII: Information om tillämpning och tidsfrister

Riktlinje 35 – Rapporteringsperioder och tidsfrister för inlämning av information till nationella behöriga myndigheter

- 1.91. Nationella behöriga myndigheter bör i enlighet med artiklarna 35 och 254 i Solvens II-direktivet säkerställa att de kvantitativa årsuppgifter som avses i avsnitt III, riktlinjerna 13-15 lämnas in av försäkrings- och

återförsäkringsföretag för det räkenskapsår som löper ut tidigast den 31 december 2014 senast 22 veckor efter räkenskapsårets slut.

- 1.92. Nationella behöriga myndigheter bör i enlighet med artiklarna 35 och 254 i Solvens II-direktivet säkerställa att de kvantitativa kvartalsuppgifter som avses i avsnitt III, riktlinje 16, lämnas in av försäkrings- och återförsäkringsföretag på de blanketter som avser det kvartal som löper ut den 30 september 2015 senast 8 veckor efter kvartalets slut.
- 1.93. Nationella behöriga myndigheter bör i enlighet med artiklarna 35 och 254 i Solvens II-direktivet säkerställa att den beskrivande rapport som avses i avsnitten IV–VI lämnas in beträffande det räkenskapsår som löper ut tidigast den 31 december 2014 senast 22 veckor efter räkenskapsårets slut.
- 1.94. För gruppproportering lämnas den information som anges i avsnitt III, riktlinjerna 17–20, och den beskrivande rapporteringen enligt avsnitt IV – VI, 6 veckor senare än den årliga och kvartalsvisa rapporteringen enligt tidigare paragrafer.
- 1.95. När försäkringsföretag eller grupper enligt nationell lag tillåts att rapportera finansiell information baserat på redovisningsår som avviker från kalenderår, får rapporteringsperioderna justeras i enlighet därmed. Rapporteringsperioderna som används bör godkännas av tillsynsmyndigheten.

Avsnitt IX: Rapporteringsmetod, valuta, enheter och uppgiftskrav m.m.

Riktlinje 36 – Affärgrenar och kompletterande identifieringskod

- 1.96. Nationella behöriga myndigheter bör i enlighet med artiklarna 35 och 254 i Solvens II-direktivet säkerställa att försäkrings- och återförsäkringsföretag, när den information som lämnas enligt dessa riktlinjer är fördelad på affärgrenar, användes de affärgrenar som definierats i Teknisk bilaga III.
- 1.97. Nationella behöriga myndigheter bör i enlighet med artiklarna 35 och 254 i Solvens II-direktivet säkerställa att försäkrings- och återförsäkringsföretag, när det gäller den information om tillgångar och derivatinstrument som lämnas enligt dessa riktlinjer, använder de kategorier och den tabell avseende kompletterande identifieringskoder som definieras i de tekniska bilagorna IV och V.

Riktlinje 37 – Metoder för rapportering

- 1.98. Nationella behöriga myndigheter bör i enlighet med artiklarna 35 och 254 i Solvens II-direktivet säkerställa att de kvantitativa uppgifter som avses i avsnitt III lämnas in elektroniskt och den beskrivande rapporteringen enligt avsnitten IV – VI lämnas i ett elektroniskt läsbart format till den nationella behöriga myndigheten.

Riktlinje 38 – Valuta och enheter

- 1.99. Nationella behöriga myndigheter bör i enlighet med artiklarna 35 och 254 i Solvens II-direktivet säkerställa att alla monetära uppgifter är angivna i företagets och gruppens redovisningsvaluta, vilket innebär att andra valutor konverteras till rapporteringsvalutan efter den växelkurs som gällde vid rapporteringsperiodens slut.
- 1.100. Nationella behöriga myndigheter bör i enlighet med artiklarna 35 och 254 i Solvens II-direktivet säkerställa att alla kvantitativa uppgifter lämnas i enheter.

Riktlinje 39 – Datakontroller

- 1.101. Nationella behöriga myndigheter bör i enlighet med artiklarna 35 och 254 i Solvens II-direktivet säkerställa att de uppgifter som mottas uppfyller datakontrollerna i Teknisk bilaga VI.

Regler om efterlevnad och rapportering

- 1.102. Detta dokument innehåller riktlinjer som har utfärdats enligt artikel 16 i Eiopaförordningen. Behöriga myndigheter ska i enlighet med artikel 16.3 i Eiopaförordningen med alla tillgängliga medel försöka följa dessa riktlinjer och rekommendationer.
- 1.103. Behöriga myndigheter som följer eller tänker följa dessa riktlinjer bör införa dem i sina regelverk eller tillsynsmetodik på lämpligt sätt.
- 1.104. Behöriga myndigheter ska bekräfta till Eiopa inom två månader efter publiceringen av dessa riktlinjer att de följer eller tänker följa dem och om ej ange skälen för detta.
- 1.105. Om inget svar inkommit inom denna tidsfrist ska behöriga myndigheter ej anses följa rapporteringsreglerna.

Slutlig bestämmelse om omprövning

- 1.106. Dessa riktlinjer ska bli föremål för en omprövning av Eiopa.
- 1.107. Speciellt kan de datum som anges i riktlinje 35 revideras baserat på den senaste utvecklingen i Omnibus II-förhandlingarna.

Teknisk bilaga I: Innehållet i den kvantitativa informationen

Den här bilagan förklarar vilka uppgifter som bör inkluderas i rapporteringen som lämnas till de behöriga nationella myndigheterna .

S.01.01 – Överblick över lämnade uppgifter.

1. Överblick över de uppgifter som finns i Teknisk bilaga II under referensen S.01.01 (flera varianter finns) som i detalj beskriver de uppgifter som har lämnats.

S.01.02 – Grundläggande information (gamla BI)

2. Den grundläggande informationen omfattar de uppgifter som återfinns i Teknisk bilaga II, avsnitt S.01.02 (flera varianter finns) och beskriver den grundläggande information om försäkringsföretaget och innehållet i den kvantitativa rapporteringen.

S.02.01 – Balansräkning (gamla BS-CS)

3. Balansräkningen omfattar de uppgifter som återfinns i Teknisk bilaga II, avsnitt S.02.01 (flera varianter finns) och skiljer mellan värderingen i enlighet med artikel 75 i Solvens II-direktivet och värderingen i enlighet med försäkringsföretagets eller gruppens lagstadgade redovisning. Balansräkningen bör omfatta hela verksamheten för ett enskilt försäkrings- eller återförsäkringsföretag eller för gruppen.
4. Vid kvartalsrapportering bör de balansuppgifter som avses i ovanstående punkt endast värderas i enlighet med artikel 75 i Solvens II-direktivet.

S.02.02 – Tillgångar och skulder per valuta (gamla BS-C1D)

5. Tillgångar och skulder som fördelas per valuta omfattar de uppgifter som återfinns i Teknisk bilaga II, avsnitt S.02.02 (flera varianter finns). Det antal valutor som behövs för att rapportera minst 90 % av de totala tillgångarna och skulderna baseras på tillgångarnas och skuldernas ursprungsvalutor.

S.06.02– Uppgift om tillgångar (gamla AS-D1)

6. De detaljerade uppgifterna om tillgångar omfattar de uppgifter som återfinns i Teknisk bilaga II, avsnitt S.06.02 (flera varianter finns), och inbegriper följande specifika krav:
 - a) En förteckning över investeringar post för post som klassificeras efter tillgångskategorierna 1–9 enligt Teknisk bilaga V Kompletterande identifikationskoder – kategorier. Separata fonder redovisas var för sig, och om försäkringsföretaget eller gruppen delar upp livförsäkrings- och skadeförsäkringsverksamhet för interna syften hålls dessa separerade.
 - b) Varje tillgång rapporteras var för sig i förhållande till varje portfölj och/eller för varje separat fond eller intern fond av annat slag.

c) För investeringar som klassificeras under följande identifikationskoder (CIC-koder), i enlighet med Teknisk bilaga V – Fastställande av kompletterande identifikationskoder:

- CIC 71 (Kontanter), endast en rad per valuta rapporteras
- CIC 72 (Andra likvida medel)), endast en rad per par (bank, valuta) rapporteras
- CIC 73 (Insättning med löptid högst ett år), endast en rad per par (bank, valuta) rapporteras
- CIC 8X (Hypotekslån och andra lån) för säkerheter och lån till fysiska personer, inklusive lån på försäkringskontrakt, får bara vara två rader, en rad avseende lån till företagsledning och den andra avseende lån till andra fysiska personer, utan åtskillnad mellan personerna
- CIC 95 (Anläggningar och utrustning (för eget bruk)), endast en rad rapporteras, aggregerar alla anläggningar och utrustningar.

7. För grupprapportering och i tillägg till ovanstående punkt bör även följande specifika krav vara uppfyllda:

a) När enbart metod 1 definierad i artikel 230 i Solvens II-direktivet tillämpas bör rapporteringen utvisa gruppens sammanställda tillgångar (dvs. netto efter gruppinterna transaktioner). Rapporten bör utformas enligt följande:

- Företagets registrerade firmanamn behöver inte rapporteras.
- För försäkrings- och återförsäkringsföretag med ägarintresse eller försäkringsholdingföretag: tillgångarna rapporteras post för post.
- För försäkrings- och återförsäkringsföretag, försäkringsholdingföretag, företag som tillhandahåller anknutna tjänster och specialföretag vilka är dotterföretag: tillgångarna rapporteras post för post.
- För andra anknutna företag som är dotterföretag: rapporteras varje företag var för sig och identifieras med något av de tillgängliga alternativen under fältet ägarintressen.
- För företag med betydande inflytande definierade i artikel 33 i Direktivet 1983/349/EG: rapporteras varje företag per rad och identifieras med något av de tillgängliga alternativen under fältet ägarintressen.
- Andra finansiella sektorer: varje ägarintresse i andra finansiella sektorer rapporteras var för sig och identifieras med något av de tillgängliga alternativen under fältet ägarintressen.

b) När enbart metod 2 definierad i artikel 233 i Solvens II-direktivet används bör rapporten innehålla den detaljerade listan över tillgångar netto efter gruppinterna transaktioner för företag med ägarintresse, försäkringsholdingföretag och dotterföretag eller en rad för varje företag där betydande inflytande utövas i enlighet med artikel 33 i Direktivet 1983/349/EG. Rapporten bör utformas enligt följande:

- Företagets registrerade firmanamn rapporteras.
- För försäkrings- och återförsäkringsföretag med ägarintresse eller försäkringsholdingföretag: tillgångarna rapporteras post för post.
- För försäkrings- och återförsäkringsföretag, försäkringsholdingföretag, företag som tillhandahåller anknutna tjänster och specialföretag vilka är dotterföretag (Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, likvärdiga utanför EES och ej likvärdiga utanför EES) tillgångarna rapporteras post för post.
- För andra anknutna företag som är dotterföretag (Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, likvärdiga utanför EES och ej likvärdiga utanför EES): en post rapporteras för varje dotterföretag.
- För företag där betydande inflytande utövas i enlighet med artikel 33 i Direktivet 1983/349/EG (Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, likvärdiga utanför EES och ej likvärdiga utanför EES): en post redovisas för varje företag.
- Andra finansiella sektorer: varje ägarintresse i andra finansiella sektorer rapporteras var för sig .

c) När en kombination av metod 1 definierad i artikel 230 och metod 2 definierad i artikel 233 i Solvens II-direktivet används:

- i. En del av rapporten utvisar gruppens sammanställda tillgångar (dvs. netto efter gruppinterna transaktioner). Rapporten utformas enligt följande:
 - Företagets registrerade firmanamn behöver inte rapporteras.
 - För försäkrings- och återförsäkringsföretag med ägarintresse eller försäkringsholdingföretag för vilka metod 1 definierad i artikel 230 i Solvens II-direktivet används: tillgångarna rapporteras post för post.
 - För försäkrings- och återförsäkringsföretag, försäkringsholdingföretag, företag som tillhandahåller anknutna tjänster och specialföretag vilka är dotterföretag för vilka metod 1 definierad i artikel 230 i Solvens II-direktivet används: tillgångarna rapporteras post för post.
 - För andra anknutna företag som är dotterföretag för vilka metod 1 definierad i artikel 230 i Solvens II-direktivet används: varje företag rapporteras var för sig och identifieras med något av de tillgängliga alternativen under fältet ägarintressen.
 - För företag där betydande inflytande utövas i enlighet med artikel 33 i Direktivet 1983/349/EG och för vilka metod 1 definierad i artikel 230 i Solvens II-direktivet används: rapporteras var för sig och identifieras med något av de tillgängliga alternativen under fältet ägarintresse.

- Andra finansiella sektorer: varje ägarintresse i andra finansiella sektorer rapporteras var för sig och identifieras med något av de tillgängliga alternativen under fältet ägarintressen.
 - Dotterföretag för vilka metod 2 definierad i artikel 233 i Solvens II-direktivet används: varje dotterföretag rapporteras var för sig och identifieras med något av de tillgängliga alternativen under fältet ägarintressen.
 - För företag där betydande inflytande utövas i enlighet med artikel 33 i Direktivet 1983/349/EG och för vilka metod 2 definierad i artikel 233 i Solvens II-direktivet används: rapporteras var för sig och identifieras med något av de tillgängliga alternativen under fältet ägarintresse
- ii. Den andra delen av rapporten bör innehålla den detaljerade listan över tillgångar netto efter gruppinterna transaktioner för företag med ägarintresse, försäkringsholdingföretag och dotterföretag eller en rad för varje företag där betydande inflytande utövas i enlighet med artikel 33 i Direktivet 1983/349/EG. Rapporten utformas enligt följande:
- Företagets registrerade firmanamn rapporteras.
 - För försäkrings- och återförsäkringsföretag med ägarintresse eller försäkringsholdingföretag för vilka metod 2 definierad i artikel 233 i Solvens II-direktivet används: tillgångarna rapporteras post för post.
 - För försäkrings- och återförsäkringsföretag, försäkringsholdingföretag, företag som tillhandahåller anknutna tjänster och specialföretag vilka är dotterföretag (Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, likvärdiga utanför EES och ej likvärdiga utanför EES) för vilka metod 2 definierad i artikel 233 i Solvens II-direktivet används: tillgångarna rapporteras post för post.
 - För andra anknutna företag som är dotterföretag och för vilka metod 2 definierad i artikel 233 i Solvens II-direktivet används (Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, likvärdiga utanför EES och ej likvärdiga utanför EES): en post rapporteras för varje annat anknutet företag.
 - För företag där betydande inflytande utövas i enlighet med artikel 33 i Direktivet 1983/349/EG och för vilka metod 2 definierad i artikel 233 i Solvens II-direktivet används (Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, likvärdiga utanför EES och ej likvärdiga utanför EES): en post rapporteras för varje företag.
 - Andra finansiella sektorer: varje ägarintresse i andra finansiella sektorer rapporteras var för sig.

S.08.01 - Öppna positioner (gamla AS-D20)

8. Uppgifter om derivat – öppna positioner omfattar de uppgifter som återfinns i Teknisk bilaga II, avsnitt S.08.01 (flera varianter finns) och inbegriper följande krav:
- a) En förteckning post för post över derivat som tillhör tillgångskategorierna AF enligt Teknisk bilaga IV – Kompletterande identifikationskoder – kategorier. Separata fonder rapporteras var för sig. Om försäkringsföretaget eller gruppen delar upp livförsäkrings- och skadeförsäkringsverksamhet för interna syften hålls dessa separerade från ägarnas kapital. När derivat ges ut som ett internt (grupp) derivat av företaget och när derivaten relateras till företagets skulder hålls dessa separerade.
 - b) Alla derivatkontrakt som innehafts under rapporteringsperioden och som inte stängts före sista dagen i rapporteringsperioden.
 - c) Varje derivat rapporteras var för sig för varje portfölj och/eller för varje separat fond eller intern fond av annat slag.
 - d) De derivat som rapporteras är direktinnehav, inte indirekt innehav i investeringsfonder eller strukturerade produkter.
9. För grupprapportering, i tillägg till ovanstående punkt, bör även följande specifika krav vara uppfyllda:
- a) När enbart metod 1 definierad i artikel 230 i Solvens II-direktivet tillämpas bör rapporteringen utvisa gruppens sammanställda innehav av derivat (dvs. netto efter gruppinterna transaktioner). Rapporten bör utformas enligt följande:
 - Företagets registrerade firmanamn behöver inte rapporteras.
 - För försäkrings- och återförsäkringsföretag med ägarintresse eller försäkringsholdingföretag: derivaten rapporteras post för post.
 - För försäkrings- och återförsäkringsföretag, försäkringsholdingföretag, företag som tillhandahåller anknutna tjänster och specialföretag vilka är dotterföretag: derivaten rapporteras post för post.
 - Derivat som innehas av andra anknutna företag och som är dotterföretag tas inte med.
 - Derivat som innehas av företag där betydande inflytande utövas i enlighet med artikel 33 i Direktivet 1983/349/EG tas inte med.
 - Derivat som innehas av företag andra finansiella sektorer tas inte med.
 - b) När enbart metod 2 definierad i artikel 233 i Solvens II-direktivet tillämpas bör rapporteringen innehålla en detaljerad förteckning över företag med ägarintresse, försäkringsholdingföretagens och dotterföretagens innehav av derivat netto efter gruppinterna transaktioner. Rapporten utformas enligt följande:

- Företagets registrerade firmanamn rapporteras.
- För försäkrings- och återförsäkringsföretag med ägarintresse eller försäkringsholdingföretag: derivaten rapporteras post för post.
- För försäkrings- och återförsäkringsföretag, försäkringsholdingföretag, företag som tillhandahåller anknutna tjänster och specialföretag vilka är dotterföretag (Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, likvärdiga utanför EES och ej likvärdiga utanför EES): derivaten rapporteras post för post.
- Derivat som innehas av andra anknutna företag och som är dotterföretag tas inte med.
- Derivat som innehas av företag där betydande inflytande utövas i enlighet med artikel 33 i Direktivet 1983/349/EG (Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, likvärdiga utanför EES och ej likvärdiga utanför EES) tas inte med.
- Derivat som innehas av företag i andra finansiella sektorer (Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, likvärdiga utanför EES och ej likvärdiga utanför EES) tas inte med.

c) När en kombination av metod 1 definierad i artikel 230 i Solvens II-direktivet och metod 2 definierad i artikel 233 i Solvens II-direktivet tillämpas:

- i. En del av rapporten utvisar gruppens sammanställda innehav av derivat (dvs. netto efter gruppinterna transaktioner). Rapporten utformas enligt följande:
 - Företagets registrerade firmanamn behöver inte rapporteras.
 - För försäkrings- och återförsäkringsföretag med ägarintresse eller försäkringsholdingföretag för vilka metod 1 definierad i artikel 230 i Solvens II-direktivet används: derivaten redovisas post för post
 - För försäkrings- och återförsäkringsföretag, försäkringsholdingföretag, företag som tillhandahåller anknutna tjänster och specialföretag vilka är dotterföretag för vilka metod 1 definierad i artikel 230 i Solvens II-direktivet används: derivaten rapporteras post för post.
 - Derivat som innehas av andra anknutna företag och som är dotterföretag för vilka metod 1 definierad i artikel 230 i Solvens II-direktivet används tas inte med.
 - Derivat som innehas av företag där betydande inflytande utövas i enlighet med artikel 33 i Direktivet 1983/349/EG för vilka metod 1 definierad i artikel 230 i Solvens II-direktivet används tas inte med.
 - Derivat som innehas av företag i andra finansiella sektorer tas inte med.

- Derivat som innehas av dotterföretag för vilka metod 2 definierad i artikel 233 i Solvens II-direktivet används tas inte med.
- Derivat som innehas av företag där betydande inflytande utövas i enlighet med artikel 33 i Direktivet 1983/349/EG för vilka metod 2 definierad i artikel 233 i Solvens II-direktivet används tas inte med.
- ii. Den andra delen av rapporten bör innehålla den detaljerade listan över företag med ägarintresse, försäkringsholdingföretagens och dotterföretagens innehav av derivat netto efter gruppinterna transaktioner. Rapporten utformas enligt följande:
 - Företagets registrerade firmanamn rapporteras.
 - För försäkrings- och återförsäkringsföretag, försäkringsholdingföretag, företag som tillhandahåller anknutna tjänster och specialföretag vilka är dotterföretag (Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, likvärdiga utanför EES och ej likvärdiga utanför EES) för vilka metod 2 definierad i artikel 233 i Solvens II-direktivet används: derivaten rapporteras post för post.
 - Derivat som innehas av andra anknutna företag och som är dotterföretag för vilka metod 2 definierad i artikel 233 i Solvens II-direktivet används tas inte med.
 - Derivat som innehas av företag där betydande inflytande utövas i enlighet med artikel 33 i Direktivet 1983/349/EG (Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, likvärdiga utanför EES och ej likvärdiga utanför EES) och för vilka metod 2 som definieras i artikel 233 i Solvens II-direktivet används tas inte med.
 - Derivat som innehas av företag i andra finansiella sektorer (Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, likvärdiga utanför EES och ej likvärdiga utanför EES) för vilka metod 2 definierad i artikel 233 i Solvens II-direktivet används tas inte med.

S.14.01.a – Försäkringstekniska avsättningar för livförsäkring och sjukförsäkring som tekniskt sett fungerar på liknande sätt som livförsäkring (gamla TP-F1Q)

10. Försäkringstekniska avsättningar för livförsäkring och sjukförsäkring som tekniskt sett fungerar på liknande sätt som livförsäkring för varje affärgren enligt definitionen i Teknisk bilaga III – Affärgren. Omfattar de uppgifter som återfinns i Teknisk bilaga II, avsnitt S.14.01.a och inbegriper följande krav:
 - a) Försäkringstekniska avsättningar totalt beräknade (replikeringsportfölj).
 - b) Bästa skattning, brutto, för försäkringstekniska avsättningar beräknade som en summa av bästa skattning och riskmarginal (icke-replikerbar portfölj).
 - c) Totala återkrav från återförsäkring och från specialföretag justerat för förväntade förluster på grund av mortpartsfallissemang.

d) Riskmarginal.

S.14.01.b - Försäkringstekniska avsättningar för livförsäkring och sjukförsäkring som tekniskt sett fungerar på liknande sätt som livförsäkring (gamla TP-F1)

11. Försäkringstekniska avsättningar för livförsäkring och sjukförsäkring som tekniskt sett fungerar på liknande sätt som livförsäkring för varje affärsgren enligt definitionen i Teknisk bilaga III – Affärsgren. Omfattar de uppgifter som återfinns i Teknisk bilaga II avsnitt S.14.01.b och inbegriper följande krav:
- a) Försäkringstekniska avsättningar totalt beräknade (replikeringsportfölj).
 - b) Bästa skattning, brutto, för försäkringstekniska avsättningar beräknade som en summa av bästa skattning och riskmarginal (icke-replikerbar portfölj).
 - c) Totala återkrav från återförsäkring och från specialföretag justerat för förväntade förluster på grund av motpartsfallissemang.
 - d) Riskmarginal.
 - e) Endast nedanstående poster, som avser bästa skattning brutto per land, rapporteras:
 - i. Bästa skattning brutto för olika länder – hemland.
 - ii. Bästa skattning brutto för olika länder – för länder som ingår i det materiella tröskelvärdet.
 - iii. Bästa skattning brutto för olika länder – för länder inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet som inte ingår i det materiella tröskelvärdet.
 - iv. Bästa skattning brutto för olika länder – för länder utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet som inte ingår i det materiella tröskelvärdet.
 - f) Bästa skattning brutto per land beroende på var riskerna är tecknade.
12. Tillämpning av det materiella tröskelvärdet:
- i. Bästa skattning brutto rapporteras för de länder som motsvarar upp till 90 % av den bästa skattningen för direktförsäkring för en affärsgren. Resterande del rapporteras under "för länder inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet som inte ingår i det materiella tröskelvärdet" eller "för länder utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet som inte ingår i det materiella tröskelvärdet".
 - ii. Utan hänsyn till det materiella tröskelvärdet rapporteras Bästa skattning brutto för hemlandet.

S.17.01.a - Försäkringstekniska avsättningar, skadeförsäkring (gamla TP-E1Q)

13. Försäkringstekniska avsättningar för skadeförsäkring för varje affärsgren enligt definitionen i Teknisk bilaga III – Affärsgren, rapportering av direkt försäkring tillsammans med proportionellt mottagen återförsäkring. Omfattar de uppgifter som återfinns i Teknisk bilaga II avsnitt S.17.01.a och inbegriper följande krav:

- a) Försäkringstekniska avsättningar totalt beräknade (replikeringsportfölj).
- b) Bästa skattning, brutto, för försäkringstekniska avsättningar beräknade som en summa av bästa skattning och riskmarginal (icke-replikerbar portfölj).
- c) Totala återkrav från återförsäkring och från specialföretag justerat för förväntade förluster på grund av motpartsfallissemang.
- d) Riskmarginal.

S.17.01.b – Försäkringstekniska avsättningar, skadeförsäkring – (gamla TP-E1)

14. Försäkringstekniska avsättningar för skadeförsäkring – Bästa skattning per land för varje affärgren enligt definitionen i Teknisk bilaga III – Affärgren. Direktförsäkring rapporteras tillsammans med proportionella andelar av mottagen återförsäkring. Omfattar de uppgifter som återfinns i Teknisk bilaga II, avsnitt S.17.01.b och inbegriper följande krav:

- a) Försäkringstekniska avsättningar totalt beräknade (replikeringsportfölj).
- b) Bästa skattning, brutto, från försäkringstekniska avsättningar beräknade som en summa av bästa skattning och riskmarginal (icke-replikerbar portfölj).
- c) Totala krav från återförsäkring och från specialföretag justerat för förväntade förluster på grund av motpartsfallissemang.
- d) Riskmarginal
- e) Endast nedanstående poster, som avser Bästa skattning brutto per land, rapporteras:
 - i. Bästa skattning brutto för olika länder – hemland.
 - ii. Bästa skattning brutto för olika länder – för länder som ingår i det materiella tröskelvärdet.
 - iii. Summan av bästa skattning brutto för länder inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet som inte ingår i det materiella tröskelvärdet.
 - iv. Summan av bästa skattning brutto för länder utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet som inte ingår i det materiella tröskelvärdet
- f) Bästa skattning brutto per land med hänsyn till lokaliseringen av riskerna för affärgrenarna "Sjukvårdsförsäkring", "Inkomstförsäkring och AGB", "Arbetsförsäkring, inklusive TFA", "Egendomsförsäkring" och "Kredit- och borgensförsäkring".
- g) Bästa skattning brutto per land beroende på var riskerna är tecknade för alla övriga affärgrenar för skadeförsäkring.

15. Tillämpning av det materiella tröskelvärdet:

- i. Bästa skattning, brutto rapporteras för de länder som motsvarar 90 % av den bästa skattningen för direktförsäkring för en affärgren, resterande del rapporteras under "för länder inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet som inte ingår i det materiella tröskelvärdet" eller "för länder utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet som inte ingår i det materiella tröskelvärdet".

- ii. Utan hänsyn till det materiella tröskelvärdet rapporteras Bästa skattning brutto för hemlandet

S.23.01 – Kapitalbas (gamla OF-B1Q och OF-B1)

16. Kapitalbas, omfattar de uppgifter som återfinns i Teknisk bilaga II, avsnitt S.23.01 (finns flera varianter), och inbegriper följande krav:
 - a) Uppgifter om poster och nivåer i primärkapitalet.
 - b) Uppgifter om poster och nivåer i tilläggskapitalet.
 - c) Uppgifter om tillgänglig och medräkningsbar kapitalbas som får användas för att uppfylla solvenskapitalkraven.
 - d) Uppgifter om avstämningsreserv.
 - e) uppgifter om förväntade vinster som ingår i framtida premier för liv- och skadeförsäkring.

S.25.01 – Solvenskapitalkrav – för försäkringsföretag med standardformel eller partiell intern modell (gamla SCR-B2A)

17. Solvenskapitalkravet – för försäkringsföretag med standardformel eller med partiell intern modell omfattar uppgifter som återfinns i Teknisk bilaga II, avsnitt S.25.01 (finns flera varianter), och inbegriper uppgifter om solvenskapitalkrav som beräknas med standardformel, eller, för företag som tillämpar partiell intern modell, en uppdelning mellan den del av solvenskapitalkravet som beräknas med standardformel och den del som beräknas med en partiell intern modell, i de fall sådan tillämpas.
18. För grupprapportering i tillägg till ovanstående punkt bör även följande specifika krav vara uppfyllda:
 - a) Dessa uppgifter är tillämpliga när metod 1 definierad i artikel 230 i Solvens II-direktivet tillämpas, antingen enbart eller i kombination med metod 2 definierad i artikel 233 i Solvens II-direktivet.
 - b) När en kombination av metoderna tillämpas bör dessa uppgifter endast lämnas för den del av gruppen som tillämpar metod 1 definierad i artikel 230 i Solvens II-direktivet.
 - c) Dessa uppgifter är inte tillämpliga för grupper när endast metod 2 tillämpas.

S.25.02 – Solvenskapitalkrav – för försäkringsföretag med partiell intern modell (gamla SCR-B2B)

19. Solvenskapitalkravet – för försäkringsföretag med partiell intern modell omfattar de uppgifter som återfinns i Teknisk bilaga II, avsnitt S.25.02 (finns flera varianter), och inbegriper uppgifter om solvenskapitalkravet beräknas med partiell intern modell.
20. För grupprapportering i tillägg till ovanstående punkt bör även följande specifika krav vara uppfyllda:

- a) Dessa uppgifter är tillämpliga när metod 1 definierad i artikel 230 i Solvens II-direktivet tillämpas, antingen enbart eller i kombination med metod 2 definierad i artikel 233 i Solvens II-direktivet.
- b) När en kombination av metoderna tillämpas bör dessa uppgifter endast lämnas för den del av gruppen som tillämpar metod 1 definierad i artikel 230 i Solvens II-direktivet.
- c) Dessa uppgifter är inte tillämpliga för grupper när endast metod 2 tillämpas.

S.25.03.b – Solvenskapitalkrav – för försäkringsföretag med full intern modell (gamla SCR-B2C)

- 21. Solvenskapitalkravet – för försäkringsföretag med full intern modell omfattar de uppgifter som återfinns i Teknisk bilaga II, avsnitt S.25.03.b (finns flera varianter), och inbegriper uppgifter om solvenskapitalkrav som beräknas med full intern modell.
- 22. För grupprapportering i tillägg till ovanstående punkt bör även följande specifika krav vara uppfyllda:
 - a) Dessa uppgifter är tillämpliga när metod 1 definierad i artikel 230 i Solvens II-direktivet tillämpas, antingen enbart eller i kombination med metod 2 definierad i artikel 233 i Solvens II-direktivet.
 - b) När en kombination av metoderna tillämpas bör dessa uppgifter endast lämnas för den del av gruppen som tillämpar metod 1 definierad i artikel 230 i Solvens II-direktivet.
 - c) Dessa uppgifter är inte tillämpliga för grupper när endast metod 2 tillämpas.

S.26.01 – Solvenskapitalkrav – marknadsrisk (gamla SCR-B3A)

- 23. Solvenskapitalkravet – för marknadsrisk omfattar de uppgifter som återfinns i Teknisk bilaga II, avsnitt S.26.01 (finns flera varianter), och inbegriper uppgifter om solvenskapitalkrav för marknadsrisk som beräknas med standardformel.
- 24. För grupprapportering i tillägg till ovanstående punkt bör även följande specifika krav vara uppfyllda:
 - a) Dessa uppgifter är tillämpliga när metod 1 definierad i artikel 230 i Solvens II-direktivet tillämpas, antingen enbart eller i kombination med metod 2 definierad i artikel 233 i Solvens II-direktivet;
 - b) När en kombination av metoderna tillämpas bör dessa uppgifter endast lämnas för den del av gruppen som tillämpar metod 1 definierad i artikel 230 i Solvens II-direktivet.
 - c) Dessa uppgifter är inte tillämpliga för grupper när endast metod 2 tillämpas.

S.26.02 – Solvenskapitalkrav – motpartsrisk (gamla SCR-B3B)

- 25. Solvenskapitalkravet - för motpartsrisk omfattar de uppgifter som återfinns i Teknisk bilaga II, avsnitt S.26.02 (finns flera varianter), och inbegriper

uppgifter om solvenskapitalkrav för motpartsrisk som beräknas med standardformel.

26. För grupprapportering i tillägg till ovanstående punkt bör även följande specifika krav vara uppfyllda:
- a) Dessa uppgifter är tillämpliga när metod 1 definierad i artikel 230 i Solvens II-direktivet tillämpas, antingen enbart eller i kombination med metod 2 definierad i artikel 233 i Solvens II-direktivet.
 - b) När en kombination av metoderna tillämpas bör dessa uppgifter endast lämnas för den del av gruppen som tillämpar metod 1 definierad i artikel 230 i Solvens II-direktivet.
 - c) Dessa uppgifter är inte tillämpliga för grupper när endast metod 2 tillämpas.

S.26.03 – Solvenskapitalkrav – teckningsrisk vid livförsäkring (gamla SCR-B3C)

27. Solvenskapitalkravet – teckningsrisk vid livförsäkring omfattar de uppgifter som återfinns i Teknisk bilaga II, avsnitt S.26.03 (olika varianter), och inbegriper uppgifter om solvenskapitalkrav för teckningsrisk för livförsäkring som beräknas med standardformel.
28. För grupprapportering i tillägg till ovanstående punkt bör även följande specifika krav vara uppfyllda:
- a) Dessa uppgifter är tillämpliga när metod 1 definierad i artikel 230 i Solvens II-direktivet tillämpas, antingen enbart eller i kombination med metod 2 definierad i artikel 233 i Solvens II-direktivet;
 - b) När en kombination av metoderna tillämpas bör dessa uppgifter endast lämnas för den del av gruppen som tillämpar metod 1 definierad i artikel 230 i Solvens II-direktivet.
 - c) Dessa uppgifter är inte tillämpliga för grupper när endast metod 2 tillämpas.

S.26.04 – Solvenskapitalkrav – teckningsrisk vid sjukförsäkring (gamla SCR-B3D)

29. Solvenskapitalkravet – teckningsrisk vid sjukförsäkring omfattar de uppgifter som återfinns i Teknisk bilaga II, avsnitt S.26.04 (finns flera varianter), och inbegriper uppgifter om solvenskapitalkrav för teckningsrisk vid sjukförsäkring som beräknas med standardformel.
30. För grupprapportering i tillägg till ovanstående punkt bör även följande specifika krav vara uppfyllda:
- a) Dessa uppgifter är tillämpliga när metod 1 definierad i artikel 230 i Solvens II-direktivet tillämpas, antingen enbart eller i kombination med metod 2 definierad i artikel 233 i Solvens II-direktivet.
 - b) När en kombination av metoderna tillämpas bör dessa uppgifter endast lämnas för den del av gruppen som tillämpar metod 1 definierad i artikel 230 i Solvens II-direktivet.

c) Dessa uppgifter är inte tillämpliga för grupper när endast metod 2 tillämpas.

S.26.05 – Solvenskapitalkrav – teckningsrisk vid skadeförsäkring (gamla SCR-B3E)

31. Solvenskapitalkravet – teckningsrisk vid skadeförsäkring omfattar de uppgifter som återfinns i Teknisk bilaga II, avsnitt S.26.05 (finns flera varianter), och inbegriper uppgifter om solvenskapitalkrav för teckningsrisk vid skadeförsäkring som beräknas med standardformel.
32. För grupprapportering i tillägg till ovanstående punkt bör även följande specifika krav vara uppfyllda:
 - a) Dessa uppgifter är tillämpliga när metod 1 definierad i artikel 230 i Solvens II-direktivet tillämpas, antingen enbart eller i kombination med metod 2 definierad i artikel 233 i Solvens II-direktivet.
 - b) När en kombination av metoderna tillämpas bör dessa uppgifter endast lämnas för den del av gruppen som tillämpar metod 1 definierad i artikel 230 i Solvens II-direktivet.
 - c) Dessa uppgifter är inte tillämpliga för grupper när endast metod 2 tillämpas.

S.26.06 – Solvenskapitalkrav – operativ risk (gamla B3G)

33. Solvenskapitalkravet – för operativ risk omfattar de uppgifter som återfinns i Teknisk bilaga II, avsnitt S.26.06 (finns flera varianter), och inbegriper uppgifter om solvenskapitalkravet för operativ risk som beräknas med standardformel.
34. För grupprapportering i tillägg till ovanstående punkt bör även följande specifika krav vara uppfyllda:
 - a) Dessa uppgifter är tillämpliga när metod 1 definierad i artikel 230 i Solvens II-direktivet tillämpas, antingen enbart eller i kombination med metod 2 definierad i artikel 233 i Solvens II-direktivet;
 - b) När en kombination av metoderna tillämpas bör dessa uppgifter endast lämnas för den del av gruppen som använder metod 1 definierad i artikel 230 i Solvens II-direktivet.
 - c) Dessa uppgifter är inte tillämpliga för grupper när endast metod 2 tillämpas.

S.27.01 – Solvenskapitalkrav – katastrofrisk vid skadeförsäkring (gamla SCR-B3F)

35. Solvenskapitalkravet – katastrofrisk vid skadeförsäkring omfattar de uppgifter som återfinns i Teknisk bilaga II, avsnitt S.27.01 (finns flera varianter), och inbegriper följande krav:
 - a) Uppgifter om solvenskapitalkravet vid katastrofrisk för skadeförsäkring, inklusive sjukkatastrofrisk, beräknat med standardformel.
 - b) För varje typ av katastrofrisk bör den riskreducerande effekten av försäkringsföretagets specifika återförsäkringsavtal och specialföretag

fastställas. Denna beräkning är framåtblickande, och baseras på återförsäkringsprogrammet för nästa rapportering.

36. För grupprapportering i tillägg till ovanstående punkt bör även följande specifika krav vara uppfyllda:

- a) Dessa uppgifter är tillämpliga när metod 1 definierad i artikel 230 i Solvens II-direktivet tillämpas, antingen enbart eller i kombination med metod 2 definierad i artikel 233 i Solvens II-direktivet.
- b) När en kombination av metoderna tillämpas bör dessa uppgifter endast lämnas för den del av gruppen som tillämpar metod 1 definierad i artikel 230 i Solvens II-direktivet.
- c) Dessa uppgifter är inte tillämpliga för grupper när endast metod 2 tillämpas.

S.28.01 – Minimikapitalkrav – andra försäkringsföretag än försäkringsföretag med blandad verksamhet ej kompositer (gamla MCR B4A)

37. Minimikapitalkrav – andra försäkringsföretag än försäkringsföretag med blandad verksamhet (ej kompositer) omfattar de uppgifter som återfinns i Teknisk bilaga II, avsnitt S.28.01 (finns flera varianter), och inbegriper uppgifter om minimikapitalkrav för andra försäkringsföretag än försäkringsföretag med blandad verksamhet (ej kompositer).

S.28.02 – Minimikapitalkrav – försäkringsföretag med blandad verksamhet kompositer (gamla MCR B4B)

38. Minimikapitalkrav – för försäkringsföretag med blandad verksamhet (kompositer) omfattar de uppgifter som återfinns i Teknisk bilaga II, avsnitt S.28.02 (finns flera varianter), och inbegriper uppgifter om minimikapitalkrav för försäkringsföretag med blandad verksamhet.

S.32.01.g – Företag inom gruppen (gamla G01)

39. Företag inom gruppen omfattar de uppgifter som återfinns i Teknisk bilaga II, avsnitt S.32.0.g, och inbegriper följande krav:

- a) En förteckning över företag som ingår i gruppen post för post, med uppgift om associationsform, relevant nationell behörig myndighet och företagstyp.
- b) Rangordningskriterier för varje rapporterat företag.
- c) Inflytandekriterier.
- d) Uppgift om hur företagen omfattas av grupp tillsyn och vilken metod som tillämpas för att beräkna solvenskapitalkravet.

S.33.01.g – Krav på enskilda försäkrings- eller återförsäkringsföretag (gamla G03)

40. Krav på enskilda försäkrings- eller återförsäkringsföretag omfattar de uppgifter som återfinns i Teknisk bilaga II, avsnitt S.33.01.g, och inbegriper följande krav:

41. För alla försäkrings- eller återförsäkringsföretag i och utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (när reglerna i Solvens II-direktivet tillämpas) när metod 2 definierad i Solvens II-direktivet tillämpas:
- a) En förteckning över krav på de enskilda företag som ingår i gruppen post för post inklusive företagens solvenskapitalkrav uppdelat på olika riskkategorier, deras minimikapitalkrav och uppgift om medräkningsbara kapitalbasposter som får användas för att uppfylla solvenskravet.
 - b) I de fall standardformel tillämpas, uppgift om förenklingar och var en partiell intern modell tillämpats.
 - c) uppgift om tillämpning av intern modell för gruppen eller enskilda företag.
42. Dessutom, för försäkrings- och återförsäkringsföretag utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, minimikapitalkrav och medräkningsbar kapitalbas i enlighet med lokala regler, oavsett beräkningsmetod.

S.34.01.g – Krav på andra reglerade och icke reglerade finansiella företag, inklusive försäkringsholdingföretag (gamla G04)

43. Krav på andra reglerade och icke reglerade finansiella företag, inklusive försäkrings- och blandade holdingföretag omfattar de uppgifter som återfinns i Teknisk bilaga II, avsnitt S.34.01.g, och inbegriper en förteckning över krav för andra reglerade och icke reglerade finansiella företag, inklusive försäkringsholdingföretag post för post, oavsett om de är dotterföretag eller inte, oavsett vilken beräkningsmetod som tillämpas, däribland det teoretiska solvenskapitalkravet eller det sektoriella kapitalkravet, det teoretiska eller det sektoriella minimikapitalkravet och medräkningsbar kapitalbas.

S.35.01.g – Gruppens försäkringstekniska avsättningar (gamla G14)

44. Förteckningen över försäkringstekniska avsättningar som bidrar till gruppens försäkringstekniska avsättningar omfattar de uppgifter som återfinns i Teknisk bilaga II, avsnitt S.35.01.g, och inbegriper följande krav:
- a) En förteckning över försäkringstekniska avsättningar, skadeförsäkring utom sjukförsäkring.
 - b) En förteckning över försäkringstekniska avsättningar, sjukförsäkring som tekniskt sett fungerar på liknande sätt som skadeförsäkring.
 - c) En förteckning över försäkringstekniska avsättningar, sjukförsäkring som tekniskt sett fungerar på liknande sätt som livförsäkring.
 - d) En förteckning över försäkringstekniska avsättningar, livförsäkring utom sjukförsäkring och försäkring med fondförsäkrings- eller indexkoppling.
 - e) En förteckning över försäkringstekniska avsättningar, försäkring med fondförsäkrings- eller indexkoppling.
 - f) Summan av försäkringstekniska avsättningar (netto efter gruppinterna transaktioner).

45. Blanketten är tillämplig för metod 1 definierad i artikel 230 i Solvens II-direktivet, metod 2 definierad i artikel 233 i Solvens II-direktivet och en kombination av metoderna 1 och 2.